

ਵੇਦ ਸਤ੍ਤਿ

ਜਥੁ ਸਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਤ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਪ ਅਨੂਪ ਭੂਪ ਸਿਰੋਮਨੇ ।
 ਦਸਕੰਧਰਾਹਿ ਪ੍ਰਚਾਂਦ ਨਿਸਿਚਰ ਪ੍ਰਬਲ ਖਲ ਭੁਜਬਲ ਹਨੇ ॥
 ਅਵਤਾਰ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਭਾਰ ਬਿਭਾਂਜਿ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖ ਫ਼ਲੈ ।
 ਜਥੁ ਪ੍ਰਨਤਪਾਲ ਫ਼ਧਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਂਜੁਕਤ ਸਕਿਤ ਨਮਾਮਹੈ ॥
 ਤਥ ਬਿਖਮ ਮਾਧਾ ਬਸ ਸੁਰਸੁਰ ਨਾਗ ਨਰ ਅਗ ਜਗ ਹੁਰੈ ।
 ਭਵ ਪੰਥ ਭਮਤ ਅਮਿਤ ਹਿਵਸ ਨਿਸਿ ਕਾਲ ਕਰਮ ਗੁਨਨਿ ਭਰੈ ॥
 ਜੇ ਨਾਥ ਕਰਿ ਕੁਨਾ ਬਿਲੋਕੇ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਰਹੈ ।
 ਭਵ ਖੇਡ ਛੇਦਨ ਦੁਛ ਹਮ ਕਹੁੰ ਰਚਿ ਰਾਮ ਨਮਾਮਹੈ ॥
 ਜੇ ਜਾਨ ਮਾਨ ਬਿਮਤ ਤਥ ਭਵ ਹਰਨਿ ਭਕਿਤ ਨ ਆਫ਼ਰੀ ।
 ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਰ ਦੁਰਲੰਬ ਪਦਾਧਪਿ ਪਰਤ ਹਮ ਫੇਖਤ ਹਰੀ ॥
 ਬਿਖਾਸ ਕਰਿ ਸਥ ਆਸ ਪਰਿਹਹਿ ਦਾਸ ਤਥ ਜੇ ਹੋਈ ਰਹੈ ।
 ਜਪਿ ਨਾਮ ਤਥ ਬਿਨੁ ਸ਼੍ਰਮ ਤਰਹਿੰ ਭਵ ਨਾਥ ਸੋ ਸਮਰਾਮਹੈ ॥
 ਜੇ ਚਰਨ ਸ਼ਿਵ ਅਜ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮ ਸੁਭ ਪਰਸਿ ਮੁਨਿਪਤਿਨੀ ਤਰੀ ।
 ਨਘ ਨਿਰਗਤਾ ਮੁਨਿ ਬਂਹਿਤਾ ਤੈਲੋਕ ਪਾਵਨਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥
 ਧਵਾ ਕੁਲਿਸ ਅੰਕੁਸ ਕੰਜ ਜੁਤ ਬਨ ਫ਼ਿਰਤ ਕੱਟਕ ਕਿਨ ਲਹੈ ।
 ਪਛ ਕੰਜ ਫੁੰਛ ਮੁੰਛ ਰਾਮ ਰਮੇਸ ਨਿਤਧ ਭਜਾਮਹੈ ॥
 ਅਭਿਕਤਮੂਲਮਨਾਹਿ ਤਰੁ ਤਵਚ ਚਾਰਿ ਨਿਗਮਾਗਮ ਭਨੇ ।
 ਖਟ ਕੰਧ ਸ਼ਾਬਾ ਪੰਚ ਬੀਸ ਅਨੇਕ ਪੰਨ ਸੁਮਨ ਧਨੇ ॥
 ਝਲ ਜੁਗਲ ਬਿਧਿ ਕਟੁ ਮਧੁਰ ਬੇਲਿ ਅਕੇਲਿ ਜੇਹਿ ਆਸ਼ਿਤ ਰਹੈ ।
 ਪਛਵਤ ਝੂਲਤ ਨਵਲ ਨਿਤ ਸੰਸਾਰ ਬਿਟਪ ਨਮਾਮਹੈ ॥
 ਜੇ ਭਲ ਅਜਮਕੈਤਮਨੁਭਵਗਮਧ ਮਨ ਪਰ ਧਧਾਵਹੀਂ ।
 ਤੇ ਕਹੁੰ ਜਾਨੁੰ ਨਾਥ ਹਮ ਤਥ ਸਗੁਨ ਜਸ ਨਿਤ ਗਾਵਹੀਂ ॥
 ਕੁਨਾਧਤਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਗੁਨਾਕਰ ਫੇਵ ਧਹ ਭਰ ਮਾਗਹੀਂ ।
 ਮਨ ਬਚਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਤਥ ਚਰਨ ਹਮ ਅਨੁਰਾਗਹੀਂ ॥
 ਸਥ ਕੇ ਫੇਖਤ ਬੇਹਨਹ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨਿਓ ਉਦਾਰ ।
 ਅਨਤਧਾਨ ਭਾਏ ਪੁਨਿ ਗਾਏ ਭਲ ਆਗਾਰ ॥